

VOKALNO INSTRUMENTALNI
KONCERT

MATIJA TOMC

KRIŽEV POT

Kantata za soli, zbor
in orkester

VELIKI ČETRTEK, 22. APRILA 1943-XXI
VELIKI PETEK, 23. APRILA 1943-XXI
VELIKA UNIONSKA DVORANA
ZAČETEK OB 19.

MATIJA TOMC

Besedilo skladbe je spesnila Vida Tauferjeva ob slikah Križevega pota v Stični, ki ga je naslikal leta 1766. slovenski baročni slikar Fortunat Bergant.

Snov za pesnitev je zajemala iz starih molitvenih knjižic, pri delu je močno občutila zvoke naših starih postnih pesmi in dih koralnega petja stiških menihov.

Pod istimi vidiki je oblikoval tudi skladatelj glasbeni del skladbe. Težo dela nosi zbor, odnosno solista, ki jih podpira orkester.

Skladatelj Matija Tomc se je rodil 25. decembra 1899 na Kapljiščih pri Metliki. Glasbo je študiral na Dunaju. Sedaj je profesor glasbe na škofijski klasični gimnaziji v Ljubljani.

FRANJA GOLOB

ALT

JULIJ BETETTO

BAS

PEVSKI ZBOR GLASBENE MATICE

SINFONIČNI ORKESTER

CIRIL CVETKO

HARMONIJ

DIRIGENT

MIRKO POLIČ

UVOD
Mešani zbor

Na tiho goro ozka cesta vodi.
Ob njej zaznamovane so postaje;
na vsaki se blesti mogočen križ.
Popotnik, ki po cesti tod hitiš,
namenjen v bližnje ali daljne kraje,
postoj ob njih, dejanja svoja sodi!

I. POSTAJA

Mešani zbor

Glej, Kristusa tu ljudstvo zasmehuje;
do sodbe ga ženó njegove želje.
Pilata obsodi v strahu ga na smrt.
Gospod strmi na ljudstvo ves potr.
Krivično naj Pilatovo povelje
z bolestjo naše duše napolnjuje!

II. POSTAJA

Mešani zbor

Vrnili so mu skromno oblačilo.
On sprejme križ, ki že pripravljen čaka;
na svete rame dene trdi les.
Trpljenje mu je z vsem človeštvom vez.
Naj nam srce nad njim glasno zaplaka,
saj ga je breme grehov obtežilo!

III. POSTAJA

Mešani zbor

Pod težo sklonjen Jezus omaguje.
Krog njega množica hripavo vpije.
Zdaj truden pade, zrušil ga je greh,
kleči zaradi nas na trdih tleh.
Prosimo ga, da milost nam zasije,
da duša svojo krivdo obžaluje!

IV. POSTAJA

Ženski zbor

Pred njim stoji Marija, strta, bleda,
srce ji trga žalostna podoba,
oklepa jo gorje ko hladen led.
Po vsem obličju je trpljenja sled.
Bridkost napolni naj srce do roba,
ko duša to brezmejno žalost gleda!

V. POSTAJA

Bas solo

Tedaj pa Simon iz Cirene vzame
Gospodu križ in loti se bremena,
prisiljen hodi z njim težavno pot.
Usmilil se je Simona Gospod.
Da žrtev ne ostane brez pomena,
naj jo ljubezni plamen vso zajame!

VI. POSTAJA III

Alt solo

Gospodu se Veronika približa,
svoj potni prt ponižno mu ponudi
in Jezus dá za vedno ji v spomin
obličje svoje s sliko bolečin.
Za lik Gospodov naj se vsakdo trudi,
ko mu sledi na težki poti križa!

VII. POSTAJA

Mešani zbor

Potr od greha Kristus drugič pade,
dotika trdih tal se sveto lice
in jemlje našim dušam gnusni prah.
Čemu nas muči v strtih srcih strah?
Poglejmo vanj, v njegovo luč resnice,
iz nje žarijo vsem potrtim nade!

VIII. POSTAJA

Mešani zbor in bas solo

Jeruzalemskim ženam Jezus pravi:
„Zakaj tako se nad menoj solzite?
Nad sebe, deco iztočite jok!“
V daljave mračne gre življenja tok.
Trpeče duše Jezusa prosite,
da z bolečino svojo vas ozdravi!

IX. POSTAJA

Mešani zbor

Na vrh Kalvarije so že dospeli,
pod križem tu se Kristus tretjič zgrudi,
do dna srca je od bridkosti strt.
Vsa zemlja mu je zdaj mrtvaški prt.
Do smrti mučimo ga v zmoti hudi,
o da bi vsaj njegovo bol umeli!

X. POSTAJA

Bas solo in ženski zbor

Končan je pot in Jezusu krvniki
zdaj snemajo posvetna oblačila,
ponujajo mu z žolčem mešan sok.
Vse so mu vzeli iz trpečih rok.
Da bi se uboga duša razgrnila
in se približala njegovi sliki!

XI. POSTAJA

Alt solo

Izmerijo dolžino in širino,
nogé so in roké na križ razpete,
na dušo mu zveni grozotni jek.
O bolečina, bodi srcem lek!
Poljubljajmo njegove rane svete,
občutimo Gospodovo bližino!

XII. POSTAJA

Mešani zbor

Za nas na križu dobri Bog umira,
do prsi se mu glava je nagnila,
zastal je dih in boj je zdaj končan.
S temo se je zagrnil svetli dan.
Naj smrtno grozo duša bi čutila,
molila k njemu, ki je naša vera!

XIII. POSTAJA

Ženski zbor

Ob strani križa tiho čaka Mati,
v naročje zdaj ji Sina položijo.
Ob pogleda ga, ne čuje več besed,
le čuti, da je on odrešil svet.
Do Matere naj srca nam žarijo,
tolažbe njene moramo iskati!

XIV. POSTAJA

Mešani zbor

Vzemó Mariji iz naročja Sina.
Telo pokojno v hladni grob spustijo.
Zdaj sije našim dušam kot oltar.
Postal je svetu tolažilni dar.
Vsa ljudska srca naj ga počastijo,
občutijo, da jim je Luč edina!

SKLEP

Mešani zbor

O romar, zopet stopaš čez poljane,
ves si prevzet od silne bolečine.
Po njej zdaj nosiš v sebi tihi mir,
saj si okusil neusahljivi vir
in pil ljubezen, ki nič več ne mine.
O, daj je vsem, tolaži ljudske rane!

